

Mily szilárd alap az Isten igéje

Emelkedetten ♩ = 100-112

1. Mily szi - lárd a - lap az Is - ten i - gé - je,
 2. Légy e - gész - sé - ges, vagy sújt - son be - teg - ség,
 3. Ne félj, ve - led va - gyok, ó, ne csüg - gedj el,

Szen - tek, er - re é - pül - jön fel hi - te - tek!
 Légy bár dús - gaz - dag, vagy légy kol - dus - sze - gény,
 Mert Én va - gyok Is - te - ned, s nem hagy - lak el!

Sza - vát át - ad - ta, mit mond - hat még nek - tek,
 Légy ott - ho - nod - ban vagy mesz - szi föl - de - ken,
 Meg - e - ró - sít - lek és meg - se - gí - te - lek,

Kik Jé - zus - ban lel - tek, kik Jé - zus - ban lel - tek,
 Ha szük - sé - get szen - vedsz, ha szük - sé - get szen - vedsz,
 Min - den - ha - tó ke - zem, min - den - ha - tó ke - zem,

Kik Jé - zus-ban lel - tek szent me - ne - dék - re?
 Ha szük - sé - get szen - vedsz, ne félj, se - gí - tek!
 Min - den - ha - tó ke - zem fel - e - mel té - ged.

4. Ha mély vizeken kell hangom követned,
 A bánat örvénye nem húz le téged,
 Mert vigyázok rád, és Én veled leszek;
 Javadra fordítom, javadra fordítom,
 Javadra fordítom szenvedésedet.

5. Ha tüzes próbákon vezet át utad,
 A kegyelmemre bizton támaszkodhatsz;
 A láng meg nem perzsel – azt akarom én,
 Égjen el a salak, égjen el a salak,
 Égjen el a salak, s tiszta arany légy.

6. Soha el nem múló szeretetemet
 Tanúsítja majd minden hú gyermekem;
 S midőn ősz szálak borítják fejüket,
 Keblemen meglelik, keblemen meglelik,
 Keblemen meglelik békességüket.

7. A lelket, melynek Jézus volt reménye,
 Nem engedem Én át az ellenségnek!
 Bár a pokol kérje e drága lelket,
 Soha el nem hagyom, soha el nem hagyom,
 Soha el nem hagyom, nem hagyom őt el!

Szöveg: Robert Keennek tul., kb. 1787
 Zene: J. Ellisnek tul., kb. 1889

Ésaiás 41:10; 43:2-5
 Hélamán 5:12